

Het zussen

Er was eens een lama, die woonde op de roze suikergoedplaneet. Hij had daar een tuintje, met bloemen zonder hart. Maar eens in de zoveel tijd (hij leefde nog niet lang genoeg om het patroon te hebben ontdekt) vielen er sterren uit de ruimte, die de harten vormden in zijn dieppaarse lysianthussen.

Hij stond daar juist naar te kijken, toen hij links van zich iets in zijn ooghoek zag bewegen. In een reflex strekte hij zijn hand uit, om verbaasd te merken dat die rustte op een vrouwendij. De vrouw in kwestie was al even verbaasd: tot voor kort was ze met grote stappen op haar doel afgelopen en ineens werd ze zo geraakt op een haar zo intieme plek dat ze per direct stil stond.

Ze was op weg geweest naar haar zuster, van wie zij gehoord had dat ze opgesloten zat in een kristallen paleis. Zij hield veel van haar zuster: ze gaf licht waar zij zelf donkerte had. Haar zuster op haar beurt hield evenveel van haar, om dezelfde reden.

"Kijk", zei de lama, "het gebeurt weer!" En de beide vrouwen schaarden zich als vanzelf naast hem om het wonder te aanschouwen. Gedrieën stonden ze als betoverd naar deze kristallen te kijken, die eerst alleen uit licht leken te bestaan en zich daarna materialiseerden als grote glinsterende broches. Toen het schouwspel afgelopen was, keken ze verwonderd om zich heen.

De zusters begroetten elkaar en de haastige zus zei: "Wat ben ik blij je te zien, ik dacht dat je opgesloten was!" "Nee, zei de stille zus, ik woon hier samen met mijn lieve man de lama. Maar ik dacht dat jij ver weg was!" "Ach, wel nee," zei de haastige zus, "Ik ben wel voortdurend in beweging, maar ben al zo vaak bij je langs geweest! Maar stel me eens voor aan je man!"

De lama had inmiddels met de grootste eerbied de broches uit de harten van de bloemen geplukt en spelde om te beginnen het eerste hart op de zus van zijn vrouw en gaf haar een innige kus. Daarna gaf hij het tweede hart aan zijn vrouw en bezegelde ook dat met een innige kus. Vervolgens pakte hij het derde hart en spelde die op zijn mooie blauwe poncho.

"Kom, laten we ons samen zijn vieren," sprak hij, en ze gingen naar binnen...